Ι·Χ·Θ·Υ·Σ.

~~FABULAE II.~~ LIB. I. Metamorph: Ovidii
Translatio
in

GENUS ANAPAESTICUM

Ubi molem dispositam sic,
Quisquis fuit ille DEORUM,
Secuit, sectamq; sat aptè
Certa in sua membra redegit.
In principio arida terræ,
Ne non=æqualis ab omni
Tractu foret Amphitheatri,
Speciem glomeravit in Orbis.
Tum diffudit freta fulva
Rapidisq; tumescere ventis
Jussit, sinuataq; vastè
Circumdare littora Terræ.
Idem addidit & salebrosas
Fontes, ac humida stagna,
Madidosq; lacus, & opacis
Declivia flumina cinxit
Ripis, diversa locis quæ
Partim sorbentur ab ipsâ,
Partim veniunt mare in altum,
Campoq; recepta sonoro
Undarum liberiorum
Pro ripis littora pulsant.
Extendi ac æquora campi
Jussit, subsidere valles,
Et sylvas fronde tegi altâ,
Lapidosos surgere montes.
Coelum velutiq; duabus
Dextrâ, totidemq; sinistrâ
Zonis jam parte secatur,
Quinta est ardentior illis:
Onus inclusum DEUS almus
Numero distinxit eodem
Totidem tellure premuntur
Oræ, isthæc, quæ media, alto
Non est habitabilis æstu.
Velat glomerata duas nix,
Totidem inter utramq; locavit
Et temperiem dedit almam
Mista cum frigore flamã.